

Препоручујемо нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом старом, властима пак заповедамо, да по њему поступају а свима и свакоме, да му се покорвају.

10. Јануара 1879.

у Нишу.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
министар правде,
Д. Матић с. р.*

*Председник министарског савета,
министар иностраних дела,*

Јов. Ристић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојевић с. р.

Министар правде,

Д. Матић с. р.

Министар грађевина,

Р. Алимпић с. р.

*Заступник министра просвете
и црквених дела,*

Министар правде,

Д. Матић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

Министар војни,

почасни ађутант Његовог

Високог Степа Ђулаза,

генерал-штабни потпуковник,

Јов. Мишиковић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЕЊАВ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о дипломатским заступништвима и о консулатима српским у иностранству.

Члан I.

Дипломатска заступништва Србије у иностранству постоје: у Бечу, Букурешту и Цариграду, а заводе се још у Атини, Берлину Лондону, Паризу, Петрограду, Риму, Цетињу и у Бугарској.

Члан II.

Један исти заступник може, у исто време, бити акредитован код више дворова.

Члан III.

Дипломатски заступници, као што је одређено највишим решењем од 28 Октобра пр. год., деле се на три врсте.

Прва се састоји из изванредних посланика и пуномоћних министара (Envoyés Extraordinaires et Ministres Plénipotentiaires); друга из министара резиде-

вата (Ministres Residents); трећа из отправника послова, Chargés d' affaires).

Члан IV.

Дипломатска заступништва имају по потреби, једног или више секретара, а тако и придатих званичника (Attachés) с платом или без плате.

Тумаче (драгомане), који могу носити и титулу секретара-тумача, могу имати само дипломатска заступништва на истоку.

Члан V.

Плата дипломатским заступницима и њиховом персоналу одређује се државним буџетом у смислу закона о чиновницима грађанског реда.

Члан VI.

Србија акредитује и консуле у иностранству.

Консули су или награђени или ненаграђени (почасни).

Консули првог рода деле се на три врсте:

Прва се састоји из генералних консула, који могу носити и титулу дипломатских агената и отправника послова; друга из консула; а трећа из вице-консула.

Консули другог рода (почасни) могу бити узети и од ментана страних поданика, а деле се такође на три врсте: прва се састоји из генералних консула; друга из консула или вице-консула; трећа из консулских агената.

Члан VII.

Плаћени вице-консули, секретари, а на истоку и тумачи (драгомани) могу се придавати само консулима првог рода (награђенима).

Члан VIII.

Места плаћених агената означених у члановима VI и VII и њиховог персонала, отвараће се државним буџетом, где ће се и њихова плата одређивати у смислу закона о чиновницима грађанског реда, а места бесплатних консула (почасних) заводиће се књажевим указом.

Члан IX.

Овај закон ступа у живот од дана Књажевог потписа.

Препоручујемо председнику Нашег министарског савета, Нашем министру иностраних дела и Нашем министру финансије, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

18. Јануара 1879.

у Нишу.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Видно и стварно државно печат,
прес државног печата,
министар правде,
Д. Матић с. р.*

*Председник министарског савета,
Министар иностраних дела,
Јов. Ђистић с. р.
Министар финансије,
В. Јовановић с. р.*